

علامت تأنیث و آثار آن :

علامات تأنیث بر سه قسم است :

۱ . تاء مربوطه ۲ . الف مقصوره ۳ . الف ممدوده

این علامات گاهی افاده معنای مؤنث حقیقی می کنند :

تاء مربوطه غالباً در پنج مورد افاده ی معنای حقیقی می کند :

- ۱ . اسم فاعل : ضارِبَةٌ
- ۲ . اسم مفعول : مَطْلُوبَةٌ
- ۳ . اوزان سماعیه ی صفت مشبّهه : شَرِيفَةٌ
- ۴ . اسم منسوب : اِیرَانِیَّة
- ۵ . بعضی از اسم های جامد : اِمْرَأَةٌ

الف مقصوره در دو مورد افاده ی مؤنث حقیقی می کند :

- ۱ . صفتی که بر وزن فَعْلان باشد که در این صورت مؤنث آن بر وزن فُعْلَى می آید؛ مانند : سَكْرَى
- ۲ . افعال تفضیل که مؤنث آن بر وزن فُعْلَى است؛ مانند : فُضْلَى

الف ممدوده فقط در یک مورد دلالت بر مؤنث حقیقی می کند و آن صفت مشبّهه ای است که مذکر آن بر وزن

أَفْعَل و مؤنث آن بر وزن فَعْلَاءَ باشد؛ مانند : حمراء؛ و در غیر این موارد علامات تأنیث دلالتی بر مؤنث حقیقی ندارد.